

II. Кои опредѣлилъ Богъ да проповѣдаютъ на человѣцы-ты слово-то му ?

От. Служители-ты си. “Вардете себе си, и всичко-то стадо, надъ което Духъ Святый вы є поставилъ надзиратели да пасете Църквѣ-тѣ Божіѣ.” (Дѣян. 20; 28). “И ни заповѣда да проповѣдаме на народъ-тѣ и да свидѣлствуваме, че той є опредѣленный-тѣ отъ Бога сѣдникъ на живы-ты и на умрелы-ты.” (Дѣян. 10; 42). “А ные проповѣдаме Христа распятъ, на Іудеи-ты съблазнѣ а на Еллине-ты безуміе.” 1 Кор. 1; 23, 24. Мар. 16; 16 : 2 Тим. 4; 1, 2, 5.

II. Освѣнь проповѣдници-ты други-ти человѣцы длѣжни ли сѣ да проповѣдаютъ помежду си слово-то Божіе ?

От. Длѣжни сѣ. “Но увѣщавайте єдинъ другыго всякой день, до когато ся казува днесъ.” (Евр. 1; 31). “Въ онова време станѣ голѣмо гоненіе на Църквѣ-тѣ, която бѣше въ Іерусалимъ, и всички-ти, освѣнь Апостолы-ты, ся распрѣснѣхъ по страны-ты Іудейскы и Самарійскы. За това оныя, които ся распрѣснѣхъ, като *ходяхъ на всякъждѣ проповѣдахъ слово-то.*” (Дѣян. 8; 1, 4): “И който слуша да каже : Дойди.” Откр. 24; 14 : Мат. 5; 19 : Дѣян. 18; 24-26.

II. Ако не четемъ Св. Писаніе, и презираме приготвено-то отъ Бога Спасеніе, можемъ ли да ся спасемъ ?

От. Не можемъ. “Иматъ Мойсея и пророцы-ты, нека гы слушать; ако не послушать